

Sygn. akt I C 95/17 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2018r.

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Wolska

Protokolant: Monika Banaś

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2018r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa E. 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G.

przeciwko **M. B.**

o zapłatę

I. oddała powództwo.

II. zasądza od powoda E. 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. na rzecz pozwanego M. B. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Anita Wolska

Sygn. akt I C 95/17 upr

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w dniu 24 marca 2016r. powód E. 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w G. zażądał od M. B. zapłaty kwoty 946,47 zł wraz z kosztami procesu w łącznej kwocie 300,30 zł.

W uzasadnieniu podał, że łączyła pierwotnego wierzyciela ((...) S.A.) z ubezpieczającym – zbywcą pojazdu umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. On to na podstawie polisy nr (...) świadczył ochronę ubezpieczeniową, a jej przedmiotem był pojazd marki O. (...) D. o nr rej. (...), nr nadwozia (...). Następnie w okresie ochrony ubezpieczeniowej zbywca pojazdu zawarł z nabywcą – pozwanym umowę kupna sprzedaży w związku z czym zgodnie z art. 31 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2003r. Nr 124 poz.1152) pozwany wstąpił w prawa i obowiązki zbywcy, a w dniu 29 maja 2012r. polisa uległa odnowieniu na zasadzie art. 28 w/w ustawy, która trwała do 28 maja 2013r. z powodu braku jej wypowiedzenia przez pozwanego. Pozwany nie wykonał obowiązku zapłaty w związku z czym na podstawie OWU cała pozostała należna składka stała się wymagalna w dniu 27 listopada 2014r. W dniu 26 października 2015r. pierwotny wierzyciel dokonał przelewu przysługującej mu z tego tytułu wierzytelności na rzecz powodowego Funduszu w trybie art. 509 k.c. O zaistniałym stanie rzecz pozwany został poinformowany pismem z dnia 09 marca 2016r. z jednoczesnym wezwaniem do zapłaty należności głównej wraz z odsetkami. Nadto powód wskazał, iż na dzień sporządzenia pozwu pozwany jest zobowiązany do zapłaty kwoty 946,47

zł, na którą składa się kwota 855 zł z tytułu niezapłaconej składki oraz kwota 91,47 zł tytułem odsetek ustawowych za opóźnienie, naliczonych od kwoty 855 zł od dnia następnego po dniu wymagalności t.j. 28 listopada 2014r. do dnia wniesienia pozwu t.j. 24 marca 2016r. wedle stawki określonej przy zastosowaniu art. 481§ 2 k.c. zaznaczono, iż w przypadku wniesienia sprzeciwu przez pozwanego powód wnosi o zasądzenie pełnej wartości stawki wynagrodzenia radcy prawnego(k.2-6).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 05 maja 2016r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie (sygn. akt. VI Nc-e 439995/16) nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powoda dochodzoną pozvem kwotę z żądanymi odsetkami i kosztami postępowania w kwocie 300,30 zł(k.7).

Na skutek sprzeciwu pozwanego przedmiotowy nakaz zapłaty utracił moc. W sprzeciwie z dnia 20 października 2016r. (k.24-25) pozwany zakwestionował zasadność i wysokość żądania. Wniósł o oddalenie powództwa w całości, podnosząc zarzuty: przedawnienia roszczenia oraz nieskuteczności umowy cesji. W pierwszym przypadku wskazał, iż sporo roszczenie dotyczy rzekomej umowy OC z dnia 29 maja 2012r., to termin płatności upłynął przed wniesieniem pozwu uwzględniając 3-letni termin przedawnienia. W drugim zarzucił, iż nie został poinformowany skutecznie o cesji wierzytelności a powód nie podjął działań celem polubownego wyjaśnienia sprawy. Powołał się także na prekluzję dowodową, gdyby strona chciała uzupełnić materiał dowodowy w sprawie.

Postanowieniem z dnia 26 października 2016r. (k.31) Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie po stwierdzeniu skuteczności wniesionego sprzeciwu.

W piśmie z dnia 06 lutego 2018r. pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Natomiast w piśmie z dnia 12 lutego 2018r. powód również podtrzymał żądanie pozwu i swoją argumentację prawną. Odnosząc się do podniesionego zarzutu przedawnienia uznał go za nietrafny, biorąc pod uwagę, iż 3-letni termin przedawnienia rozpoczął swój bieg od daty wymagalności t.j. 27 listopada 2014r. a powództwo zostało wytoczone przed upływem tego terminu. Tym samym doszło do skutecznego przerwania jego biegu. Zarzucił pozwanemu także niedochowanie należytej staranności w zakresie niezłożenia wypowiedzenia umowy ubezpieczenia, które to zachowanie nie może w konsekwencji obarczać powoda.

Strony w toku procesu podtrzymały swoje stanowiska. Nadto na rozprawie w dniu 12 czerwca 2018r. pełnomocnik pozwanego wskazał na trzy przyczyny, które powinny uzasadniać oddalenie powództwa. Po pierwsze strona pozwana kwestionuje legitymację czynną do występowania w niniejszej sprawie albowiem z dołączonego załącznika do umowy przelewu wierzytelności nie sposób przyjąć, iż doszło do skutecznego zawarcia umowy cesji wierzytelności. Sąd to fragmenty umowy, toteż nie poddaje się ona żadnej kontroli. Po drugie, strona powodowa nie uwodniła stosunku pierwotnego, co prawda znajduje się w aktach na k. 48 dokument polisy, jednakże jest to dokument prywatny, niezawierający podpisu strony pozwanej i istotnych elementów umowy: daty zawarcia umowy, terminu i kwoty płatności. Poza tym, w aktach sprawy nie znajduje się inny dokument potwierdzający, iż sprzedający pojazd był stroną umowy i jakie były jej warunki. Po trzecie, podtrzymał zarzut przedawnienia z uwagi na fakt, iż strona powoda wskazuje w swoim pozwie, że umowa ubezpieczenia została odnowiona 29 maja 2012r., a jak wskazał wcześniej w dokumentach dołączonych do pozwu nie został wskazany termin płatności raty ubezpieczenia. Tym samym stosownie do art. 813 § 2 k.c., należy przyjąć, że termin płatności nastąpił w dniu zawarcia umowy, a tym samym powództwo jest przedawnione. Podtrzymał wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 grudnia 2011r. pozwany M. B. zawarł umowę kupna sprzedaży pojazdu marki O. (...), rok produkcji 1997 o nr rej. (...) i nr nadwozia (...). Pojazd został zarejestrowany na nowego właściciela w Urzędzie Miasta S. w dniu 09 stycznia 2012r.

Ubezpieczyciel (...) E. (...) w dniu 29 maja 2012r. wystawiła potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia OC – nr polisy (...) na posiadacza pojazdu marki O. (...) o nr rej. (...), nr nadwozia (...) w okresie od 29 maja 2012r. do dnia 28 maja 2013r. ze wskazaniem składki OC - 900,01 zł. W jej treści został wskazany M. B.. Wystawiony został także

dokument wskazujący jako ubezpieczonego – pozwanego z ustaleniem wysokości składki na kwotę 855 zł (5 % zniżki od kwoty 900,01 zł za raty) i informacją, iż opłacenie składki jest równoznaczne z przyjęciem oferty ubezpieczenia. Nie wskazano kwoty do zapłaty, nr konta, terminu i kwoty płatności oraz sposobu płatności I raty, a także daty zawarcia umowy ubezpieczenia. Natomiast przywołano nr polisy (...).

Dowód:

- wierzytelna kopia umowy sprzedaży z 22.12.2011r. k.49,

-wierzytelna kopia potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia OC z 29.05.2012r. k.48,

- wierzytelna kopia informacji k.48.

Pismem z dnia 12 grudnia 2014r. zakład ubezpieczeń – powołując się na polisę nr (...) dotycząca pojazdu marki O. o nr rej. (...) – wezwał M. B. do zapłaty części składki w kwocie 855 zł z tytułu ubezpieczenia OC. Jako termin wymagalności składki wskazano: 27 listopada 2014r. Jednocześnie poinformowano, iż jeżeli w trakcie trwania umowy ubezpieczenia nastąpiła sprzedaż ubezpieczonego pojazdu sprzedający pojazd obowiązany jest powiadomić na piśmie o tym fakcie zakład ubezpieczeń w terminie 14 dni od dnia sprzedaży, przekazać na piśmie dane kupującego. Informacja ta jest niezbędna ponieważ zakład ubezpieczeń po sprzedaży kontynuuje ochronę ubezpieczeniową pojazdu a sprzedający do momentu powiadomienia zakładu ubezpieczeń odpowiada solidarnie za zapłatę należnej składki. Kolejne wezwanie w tym przedmiocie skierowano w dniu 07 stycznia 2015r. Następnie w dniu 04 grudnia 2015r. powód skierował do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 925,65 zł (w tym kwoty 855 zł tytułem należności głównej oraz kwoty 70,65 zł tytułem odsetek ustawowych) w terminie do dnia 12 grudnia 2015r. Wskazując, iż zadłużenie wynika z umowy OC zawartej za pośrednictwem (...) S.A(wcześniej (...) S.A.) a on jest nowym wierzycielem na podstawie cesji z dnia 26 października 2015r. W tej samej dacie skierowano do pozwanego zawiadomienie o przelewie wierzytelności. Brak dowodu doręczenia tych dokumentów pozwanemu.

W dniu 26 października 2015r. doszło do zawarcia pomiędzy (...) S.A. z siedzibą w S. a powodem umowy cesji wierzytelności, których wykaz stanowi załącznik nr 1 do niniejszej umowy. Pod pozycją nr 37.504 tego wykazu umieszczono wierzytelność z polisy nr (...) wobec pozwanego na kwotę 855 zł z liczbą dni wymagalności - 333.

W Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym przedmiotowy pojazd na dzień: 31 grudnia 2011r., także 28 maja 2013r. i 29 maja 2012r. figurował jako posiadający ubezpieczenie OC w ruchu krajowym w (...) S.A. z siedzibą w S..

(...) S.A został przejęty przez (...) S.A. z siedzibą w S..

Dowód:

- wierzytelna kopia wezwanie z dnia 12.12.2014r.k.50,

- wierzytelna kopia wezwanie z dnia 07.01.2015r.k.51,

- wierzytelna kopia wezwanie do zapłaty z dnia 02.12.2015r.k.52-53,

- wierzytelna kopia zawiadomienia z dnia 02.12.2015r.k.54,

- wierzytelna kopia umowy z 26.10.2015r.wraz z załącznikami k.55-64,

- elektroniczne wydruki (...) k.132-134,

- wierzytelna kopia odpisu KRS k.65-68.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Podstawę prawną żądania pozwu stanowiła zawarta pomiędzy stronami umowa OC oraz przepis art. 805 § 1 i 2 pkt 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

W tym miejscu należało wskazać, że materialnoprawny ciężar rozkładu ciężaru dowodu reguluje norma art.6 k.c. stanowiąca, iż ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Zwrot „wywodzi skutki prawne” odnosi się do strony postępowania i ma to znaczenie, że podkreśla zależność między kierunkiem aktywności dowodowej strony, a faktami prawnymi, które ma wykazać. Przedmiotem dowodu są fakty istotne dla rozstrzygnięcia, które można nazwać jako prawne (art. 227 k.p.c.), wśród których należy wyróżnić fakty, z których strona wywodzi skutki prawne i które są opisane w hipotezach norm prawa cywilnego materialnego. Dla potrzeb tego postępowania można podkreślić, iż przepis ten wskazuje kierunek aktywności dowodowej stron, określa więc - w połączeniu z normami prawa materialnego - które fakty podlegają dowodzeniu. Powód dochodzący roszczenia związany jest ciężarem udowodnienia okoliczności uzasadniających żądanie, więc opisanych hipotezami norm prawa cywilnego materialnego znajdujących zastosowanie dla oceny stanu faktycznego. Są to fakty, z których strona wywodzi skutek prawny, a więc prawotwórcze. Powyższe wskazuje, że w pierwszej kolejności obowiązkiem sądu jest ustalenie, czy strona inicjująca proces wykazała okoliczności faktyczne, których zaistnienie determinuje możliwość jego skutecznego wpisania w odpowiednią podstawę prawną. Niemożność przeprowadzenia takiej subsumpcji, samoistnie niweczy zasadność powództwa i to niezależnie od tego, czy pozwany z kolei udowodnił podstawy faktyczne przyjętej linii obrony czy też nie.

Strona powodowa w toku niniejszego postępowania domagała się zapłaty na jej rzecz kwoty 946,47 zł wskazując, że jest to składka z polisy OC w kwocie 855 zł powiększona o kwotę 91,47 zł skapitalizowanych odsetek ustawowych od dnia 28 listopada 2014r. t.j. następnego pod dniu wymagalności.

Zgodnie z art. 31 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t. jedn.: Dz. U. z 2016 r., poz. 2060 ze zm.) w brzmieniu z daty zawarcia przedmiotowej umowy. W razie przejścia lub przeniesienia prawa własności pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na posiadacza pojazdu, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, przechodzą prawa i obowiązki poprzedniego posiadacza wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia OC ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że posiadacz, na którego przeszło lub zostało przeniesione prawo własności, wypowie ją na piśmie. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC, ulega ona rozwiązaniu z dniem jej wypowiedzenia. Przepisów art. 28 nie stosuje się.

Ust.6. W razie wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 4, posiadacz pojazdu mechanicznego wypowiadający umowę jest obowiązany do zawarcia nowej umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych najpóźniej w dniu rozwiązania się umowy wypowiedzianej.

Zgodnie zaś z art. 28 tej ustawy:

1. Jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2.

1a. W razie zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń jest obowiązany potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia.

1b. Nie później niż 14 dni przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, zakład ubezpieczeń jest obowiązany do wysłania ubezpieczającemu informacji o ubezpieczeniu na kolejny okres ubezpieczenia.

1c. Informacja, o której mowa w ust. 1b, zawiera w szczególności:

- 1) określenie wysokości składki ubezpieczeniowej w przypadku, gdy dojdzie do zawarcia następnej umowy ubezpieczenia w trybie ust. 1;
- 2) pouczenie, że wysokość składki, o której mowa w pkt 1, może ulec zmianie, jeżeli po wysłaniu informacji przez zakład ubezpieczeń wyjdą na jaw okoliczności mające wpływ na wysokość składki, oraz wskazanie tych okoliczności;
- 3) pouczenie o prawie wypowiedzenia dotychczasowej umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zgodnie z ust. 1 oraz o formie, możliwym sposobie oraz terminie złożenia tego wypowiedzenia;
- 4) pouczenie o skutkach tego wypowiedzenia oraz o skutkach braku tego wypowiedzenia.

1d. Informacja, o której mowa w ust. 1b, powinna być wysłana:

- 1) w postaci elektronicznej przy wykorzystaniu środka komunikacji elektronicznej, jeżeli przy zawarciu umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych ubezpieczający wyraził zgodę na składanie mu oświadczeń w takiej postaci, lub
- 2) w formie pisemnej, w sposób umożliwiający niezwłoczne poinformowanie ubezpieczającego.

1e. Jeżeli okoliczności mające wpływ na ustalenie wysokości składki ubezpieczeniowej wyszły na jaw po wysłaniu informacji, o której mowa w ust. 1b, zakład ubezpieczeń może odpowiednio zwiększyć składkę ubezpieczeniową z uwzględnieniem tych okoliczności. W takim przypadku zakład ubezpieczeń wezwie ubezpieczającego do zapłaty podwyższonej składki.

1f. Przepisów ust. 1a-1e nie stosuje się do umów zawieranych w trybie negocjacji z przedsiębiorcą.

2. Zawarcie następnej umowy nie następuje, pomimo braku powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli:

- 1) nie została opłacona w całości określona w umowie składka za mijający okres 12 miesięcy lub w przypadku cofnięcia zakładowi ubezpieczeń zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych albo
- 2) w przypadku ogłoszenia upadłości zakładu ubezpieczeń, ogłoszenia lub zarządzenia likwidacji zakładu ubezpieczeń albo oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości lub umorzenia postępowania upadłościowego, w przypadku, o którym mowa w art. 98 ust. 2.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń kończy się z upływem okresu 12 miesięcy, z uwzględnieniem art. 33.

Art. 28a tej ustawy:

1. Jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego w tym samym czasie jest ubezpieczony w dwóch lub więcej zakładach ubezpieczeń, przy czym co najmniej jedna z umów ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta w trybie art. 28 ust. 1, umowa zawarta w tym trybie może zostać przez niego wypowiedziana na piśmie.

2. W przypadku wypowiedzenia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zgodnie z ust. 1, zakład ubezpieczeń może żądać zapłaty składki ubezpieczeniowej za okres, przez który ponosił odpowiedzialność.

3. W sytuacji, gdy doszło do zawarcia kilku umów ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych w odniesieniu do tego samego pojazdu mechanicznego, z tym samym okresem ubezpieczenia z jednym zakładem ubezpieczeń, wówczas temu zakładowi ubezpieczeń należy się składka ubezpieczeniowa z tytułu jednej umowy ubezpieczenia.

Uwzględniając zatem zakres okoliczności spornych pomiędzy stronami należało uznać, że w toku niniejszego postępowania strona powodowa winna była wykazać, że z tytułu zawartej umowy OC (nr polisy (...)) przysługiwała jej w stosunku do pozwanego wierzytelność objęta niniejszym postępowaniem. Pozwany zakwestionował treść dokumentów przedstawionych przez powoda, które miały status dokumentów prywatnych t.j. zgodnie z treścią art. 245 k.p.c. stanowiących dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Skoro pozwany zakwestionował istnienie „stosunku podstawowego”, istniejącego między ubezpieczycielem a zbywcą przedmiotowego pojazdu to ta okoliczność powinna być wykazana w toku niniejszego postępowania, albowiem istnienie tego stosunku podstawowego determinowało poczynienie ustaleń czy był on kontynuowany w świetle przytoczonych powyżej przepisów w stosunku do pozwanego jako nabywcy przedmiotowego pojazdu. Na takie ustalenie nie pozwalał zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, z zaznaczeniem, iż w przedłożonej kopii umowy sprzedaży zamazane zostały dane określające zbywcę pojazdu(k.49).Natomiast dokumenty m.in. potwierdzenie zawarcia ubezpieczenia k.48 były już realizacją powyższych przepisów, z których treści nie wynikała podstawowa także kwestia w niniejszej sprawie (z uwagi na podniesiony zarzut przedawnienia) t.j. wymagalności roszczenia albowiem na ten termin nie wskazują dowodu chociażby potwierdzenie zawarcia ubezpieczenia z dnia 29 maja 2012r. a jedynie wezwania do zapłaty (k.50-51). Co jest istotne z uwagi na datę wniesienia pozwu t.j. 24 marca 2016r. W tej sytuacji niemożliwym jest także ocena zasadności tego zarzutu. Podkreślić także należy, iż uregulowany w art. 509 k.c. przelew wierzytelności należy do czynności prawnych rozporządzających, bowiem przenosi na nabywcę wierzytelność przysługującą zbywcy, tj. prawo podmiotowe wierzyciela do żądania od dłużnika świadczenia. Podkreślić należy, że warunkiem skutecznej cesji wierzytelności jest istnienie tego prawa. Aby wierzytelność mogła być przedmiotem przelewu, musi być w dostateczny sposób zindywidualizowana poprzez dokładne określenie stosunku zobowiązaniowego, z którego wynika. Judykatura przyjęła, że oznaczenie wierzytelności to wskazanie stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia. Elementy te w momencie zawierania umowy przelewu powinny być oznaczone lub przynajmniej oznaczalne. Natomiast do chwili przejścia wierzytelności z majątku zbywcy do majątku nabywcy winno nastąpić dokładne sprecyzowanie pozostałych elementów stosunku zobowiązaniowego, w ramach którego istnieje zbywana wierzytelność (wyrok SN z dnia 11 maja 1999 r., III CKN 423/99, Biul. SN 2000/1/1). Skoro brak wykazania, iż faktycznie takie roszczenie przysługiwało ubezpieczycielowi (zbywcy wierzytelności) trudno mówić o skutecznej cesji tej wierzytelności na rzecz powoda. Takiego dowodu nie mogą stanowić także elektroniczne wydruki z (...).

W tym stanie rzeczy z uwagi na powyższe rozważania sąd uznał, iż dochodzone roszczenie nie zostało dostatecznie wykazane co do zasady, jego wysokości i wymagalności , również w zakresie legitymacji procesowej czynnej strony powodowej. Stąd orzeczono jak w pkt I wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach znajduje uzasadnienie w przepisach art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, przy czym do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się jego wynagrodzenie i wydatki, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. W rozpoznawanej sprawie stroną wygrywającą jest pozwany. Uwzględniając powyższe sąd w pkt II sentencji wyroku zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, która stanowi wynagrodzenie adwokata, ustalone na podstawie § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015r. poz.1800) w brzmieniu z daty wniesienia przedmiotowego pozwu t.j. 24 marca 2016r.

SSR Anita Wolska

I C 95/17 upr Dnia 29 czerwca 2018r.

Zarządzenia

1. odnotować w rep. C-upr,
2. odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powódki:
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 14 dni od doręczenia.

SSR Anita Wolska